

[Niels Matthiasen.]

teriet for at sikre dette overholdt. Dette har man beskæftiget sig med siden midten af sommeren, og det er derfor rimeligt nu at spørge, hvad der er sket med disse ting.

Jeg understreger udtrykkeligt, at dette ikke løser lufthavnsproblemerne for beboerne på Amager, det gør kun lufthavnens flytning, men det kunne i hvert fald mildne de gener, der luftmæssigt, støjmæssigt og nervemæssigt betyder en konstant fare for beboernes sundhed såvel på legeme som på sjæl.

Hvilke oplysninger kan ministeren give?

Ministeren for offentlige arbejder (Guldberg): Lad mig først besvare den helt konkrete del af spørgsmålet, men jeg vil også godt komme med et par enkelte bemærkninger om de andre ting, der blev sagt.

I slutningen af juli måned pålagde ministeriet luftfartsdirektoratet at udarbejde forslag til opstilling af et sådant monitoringsanlæg med flere mikrofoner i området nordvest for bane 1230 i lufthavnen i Kastrup. Luftfartsdirektoratet har undersøgt forskellige muligheder, og det har da vist sig, at der er flere forskellige systemer, som kan komme på tale; man er nu i gang med at finde frem til det bedst egnede, og da dette kan komme til at forsinke sagen noget, er luftfartsdirektoratet nu i samråd med støjk eksperter blevet enige om at anvende et midlertidigt anlæg, mens disse undersøgelser står på, og det kan forventes opstillet om ca. 1 måned.

Med hensyn til spørgsmålet om straf for overtrædelse af de støjbegrænsende procedurer kan jeg meddele, at en bekendtgørelse er under udarbejdelse i ministeriet. Bekendtgørelsen vil blive sat i kraft, så snart man ved hjælp af måleanlæggene har sikret sig mulighed for hurtigt og nøjagtigt at konstatere, når en overtrædelse har fundet sted.

Til de øvrige bemærkninger fra hr. Niels Matthiasen vil jeg kun sige, at jeg i og for sig ganske deler bekymringen over det problem, vi møder her. Vi er vist også ganske enige om, at der her er et usædvanligt sammenstød mellem på den ene side ganske overordentlig byrdefulde problemer af menneskelig karakter og på den anden side problemer, der ikke alene er af økonomisk og teknisk art, men hvortil der også knytter

sig uhyre udviklingsmæssige og erhvervs-mæssige interesser. Vi møder her et virkeligt sammenstød mellem meget store hensyn, og jeg kan kun sige, at vi skal bestræbe os for at finde gode ideer, så vi kan komme igennem med en acceptabel løsning så hurtigt som muligt.

Niels Matthiasen: Jeg vil blot takke ministeren for det positive svar og naturligvis henstille, at de midlertidige anlæg afløses så hurtigt som muligt af de faste, og i øvrigt vil jeg sige, at det er for de mennesker, der bor derude, noget helt afgørende, at alt, hvad der kan gøres for at mildne situationen, bliver gjort så snart som muligt.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Hanne Reintoft* til justitsministeren:

„Vil ministeren bidrage til at sikre borgernes grundlovsmæssige ret til at samles til fredelige demonstrationer ved ikke at opmuntre politiet til voldelige konfrontationer med det fåtal af urostiftere, som søger at misbruge demonstrationerne, men tværtimod pålægge politiet, at det undlader at føre sig frem i borgerkrigsagtige formationer samt afstår fra anvendelse af midler som civilagenter, der optræder provokerende i de demonstrerendes rækker, samarbejder med „vilde engle“ o. lign.“

Skriftlig begrundelse:

Den seneste udvikling indeholder en trussel mod overholdelsen af borgernes demokratiske ret til at samles til meningsstilkendigelser. Det har flere årsager. Ikke alene har fåtallige, uansvarlige elementer sat ind på at få fredelige demonstrationer til at løbe ud i meningsløst hærværk, som intet har med demonstrationens formål at gøre. Samtidig har politiet ved sin optræden givet grobund for en sådan virksomhed og har på sin side benyttet den til yderligere hensynsløs magtudfoldelse. En ond cirkel er sat i gang.

Ministeren har myndighed til at bringe politiets bidrag til denne udvikling til opmærksomhed. Ved Vietnamdemonstrationen i april 1968 var det en af de første gange, at befolkningen dels så politiet svært bevæbnet,